

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.

Titel: Udrag fra Ægtestand (1834)

Citation: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: "samlede skrifter af Forf", i Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: *samlede skrifter af Forf*, 1866-67, s. 331. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem04tom-shoot-idm140047933175760/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: samlede skrifter af Forf

Dem Farvel, og hilse Dem fra Havslunde. Vær vis paa, at De der efterlader en Ven og en Veninde."

Kort Tid efter jaes en letjæilende Brig med gunstig Vind at nærme sig den engelske Kyst, som allerede kunde sees. Paa Dækket sad Grev Adalbert tankesuld, med Hovedet hvilende paa begge Hænder, og Albuerne støttede paa Knæerne. Han var indjvøbt i sin lysgraa Kappe, og Bunden legede med hans hvide Loffer, der stak frem under Reisehuen. Ligeover for ham, men i en Afstand, stod Carles, lænet mod en Mast, og betragtede sin Pleiefader. Ferdinand nærmede sig til ham, slog ham paa Skulderen, og sagde: „Hvor gaaer det, kjære Carl?“ „Bedre“, svarede Denne: „Jeg synes, den nye Kyst tilvinter mig Mod og Haab.“ „See!“ tilføiede han, og viste hen paa Greven: „See den gamle Mand derhenne, hvorledes han sidder ligesom en Snygge! Min Gud! om jeg havde forladt denne min Fader, saa vilde denne Skillelse have forebævet mig Dag og Nat, og aldrig undt mig No. Ja Sophie havde Ret: Der gives Baand, som Intet i Verden kan løse.“

Min elskværdige, unge Væserinde! Du, som maaffee har taget denne Bog i Haanden, for at adsprede Dig fra Tanker, som Du neppe tør tilstaae Dig selv: Dig især være denne simple Fortælling helliget, med en ukjendt Vens varme Duffer for Din Seir!

